

som kommer til Danmark, er nødvendigt, at vi allerede nu nedsætter Fuldmyndighedsalderen til 21 Aar, saaledes at naar dette Lovforslag derefter maatte komme til endelig Behandling i dette høje Ting, Venstres Ordfører da kan vende tilbage til sit Standpunkt fra 13. December: at han for sit Vedkommende ikke behøver at skjule, at han kan stemme for Lovforslaget, som det foreligger, og at en ikke ubetydelig Del af hans Partifæller vil følge ham deri.

Kirk: Den højtærede Justitsminister henviste til en Skrivelse, som han først i denne Maaned har modtaget fra Familieretskommissionen, og i hvilken denne skal have udtalt, at den ikke havde noget imod, at nærværende Lovforslag fremmedes. Det er ikke nogen ny Oplysning, den højtærede Justitsminister her giver, thi det har Familieretskommissionen allerede tidligere udtalt, og det blev ogsaa fremhævet, den Gang Lovforslaget blev forelagt. Det, der vilde have interesseret mere, var, om Familieretskommissionen vilde have tilbagekaldt det Standpunkt, den har indtaget i den Skrivelse, der er optrykt i Betænkningen, og i hvilken det hedder, at det vilde være stærkt hemmende for Kommissionens Virksomhed, hvis Rigsdagen vedtager en Lov med videregaaende Bestemmelser end netop Nedsættelsen fra 25 til 21 Aar.

Den højtærede Justitsminister har fuldstændig Ret i, at jeg ved Sagens første Behandling udtalte, at jeg for mit Vedkommende kunde tiltræde, at Fuldmyndighedsalderen blev nedsat fra 25 til 21 Aar. I den Henseende har jeg aldeles ikke skiftet Standpunkt, men den højtærede Justitsminister kunde ikke undgaa at se, at denne Udtalelse fra min Side fuldstændig stod for min egen Regning, at jeg for saa vidt ikke optraadte som mit Partis Ordfører. Men jeg understregede ogsaa stærkt, da jeg havde Ordet ved første Behandling, at man ikke godt kunde undgaa at tage disse andre Spørgsmaal op til Behandling, nemlig om Afskaffelse af Kuratele og om Forandring af de her i Landet gældende ejendommelige Regler om Enkers Fuldmyndighed, ligesom jeg fremdrog et enkelt andet Spørgsmaal. Og det er netop Kærnepunktet i denne Sag, at naar man ikke ogsaa faar ændret disse Regler, faar vi jo alligevel ikke tilvejebragt den Overensstemmelse mellem den sønderjydske og den danske Lovgivning, som den højtærede Justitsminister ikke ganske uden Grund

lægger saa megen Vægt paa. Den rimeligste Udgang af Sagen vilde være den, om Familieretskommissionen af Hensyn til disse Vanskeligheder havde fremmet sit Arbejde saa stærkt, at vi kunde have faaet at vide, hvorledes den stillede sig til de nævnte Spørgsmaal. Der har altsaa, som jeg sagde før, været Tid til at overveje det i det halvandet Aar, der er gaaet, siden der blev afgivet Betænkning om Ægteskabslovgivningen. Det kan godt være, at der kan komme et eller andet vanskeligt Forhold frem med Hensyn til Reglerne i Sønderjylland og Reglerne herhjemme i Danmark, men der kommer vel alligevel ikke større Vanskeligheder paa dette Punkt end paa saa mange andre Punkter, og i alt Fald vilde det jo være rimeligt, om den højtærede Minister talte med det sønderjydske Udvalg om, hvorledes man bedst kunde raade Bod paa disse Vanskeligheder. Det er jo dog saaledes, at Familieretskommissionen tilsigter at bringe den danske Lovgivning i Overensstemmelse med den nordiske Lovgivning, og saa bliver det bagefter *vor* Sag at bringe den sønderjydske Ret i Overensstemmelse med den danske. Det er, som jeg sagde, Kærnepunktet i Sagen, at Familieretskommissionen vil ikke have, at vi maa beskæftige os med andet end selve dette at nedsætte Alderen fra 25 til 21 Aar, og at vi fra Venstres Side mener, at skal dette Forhold løses, kan vi ikke nøjes med at lovgive om saadant et lille Brudstykke af denne Lovgivning; saa maa vi ogsaa have de andre Spørgsmaal afgjort.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede Medlem staar jo ikke paa nogen Maade i noget Afhængighedsforhold til Familieretskommissionen. Jeg har ikke nægtet at forhandle med Udvalget om Forandringer i Bestemmelserne om Kuratel, saa hvis det skulde være saa magtpaaliggende for det ærede Medlem og hans Parti, kunde vi godt være blevet enige paa det Punkt. Det er ikke det, det kommer an paa. Det, det drejer sig om, er, at det ærede Medlem har faaet en Partiparole, ifølge hvilken han maa forandre sit ved første Behandling aldeles udtrykkelig udtalte Standpunkt. Det ærede Medlem gjorde ganske vist ved første Behandling nogle Bemærkninger om Kuratele og lignende, men han udtalte, som jeg før har sagt: „For mit eget Vedkommende vil jeg ikke skjule, at jeg kan stemme for Lovforslaget, som det foreligger“. Den 13. December kunde det ærede Medlem stemme for Lovforslaget,